

skaber er anpartsselskaber er som følge heraf ikke omfattet af direktivets anvendelsesområde.

Det foreslås imidlertid, at anpartsselskaber også fremover på dette punkt skal være undergivet de samme regler som aktieselskaber. På nogle få punkter foreslås der dog yderligere fleksibilitet ved spaltning af anpartsselskaber.

I direktivets artikel 2 defineres spaltning ved overtagelse som den fremgangsmåde, hvorved et selskab ved opløsning uden likvidation overdrager sine aktiver og passiver som helhed til flere selskaber mod, at der tildeles aktionærerne i det indskydende selskab et vederlag.

Spaltningsdirektivet bygger - ligesom fusionsdirektivet - på den forudsætning, at vederlaget til aktionærerne i det indskydende selskab kun kan ske i aktier bortset fra et eventuelt kontant udligningsbeløb, der ikke kan overstige 10 pct. af den pålydende værdi af kapitalandelene i de(t) modtagende selskab(er). Spaltningsdirektivets artikel 24 giver imidlertid hjemmel til at fravige direktivets vederlagskrav, hvilket er udnyttet i såvel de gældende regler som i dette forslag til nye bestemmelser.

Vederlaget til kapitalejerne i det indskydende selskab kan derfor i danske spaltninger ydes helt i aktier eller anpart i de modtagende selskaber, helt i kontanter eller i en kombination af disse to vederlagsformer.

Ifølge spaltningsdirektivet ophører det indskydende selskab ved spaltningen. I direktivets artikel 25 gives der dog mulighed for at tillade spaltningstransaktioner, uden at det indskydende selskab ophører ved spaltningen. Denne adgang er udnyttet i de danske spaltningsregler. I disse delvise spaltninger (grenspaltninger), hvor udelukkende en del af det indskydende selskabs aktiver og forpligtelser overføres til et eller flere modtagende selskaber, skal vederlaget tillige ydes til det indskydende selskabs aktionærer, og ikke til det indskydende selskab selv.

Spaltninger kan også gennemføres som en udskillelse af aktiver og forpligtelser til nye modtagende selskaber, der opstår som følge af spaltningen, til bestående selskaber eller til en kombination heraf.

De danske spaltningsregler, jf. § 254, stk. 1, omfatter således flere forskelligartede typer af spaltninger:

- Fuldstændig spaltning, hvor det indskydende selskab ophører som led i spaltningen, eller en delvis spaltning, der udelukkende indebærer, at en del af det indskydende selskabs aktiver og forpligtelser overføres til et eller flere modtagende selskaber,
- spaltning, hvor vederlaget til aktionærerne i det indskydende selskab ydes i aktier eller anpart i de

modtagende selskaber, helt i kontanter eller i en kombination af disse to slags vederlag, og

- spaltning, hvor det eller de modtagende selskaber skal være nye selskaber, der opstår ved gennemførelsen af spaltningen, bestående selskaber, eller en kombination heraf.

Forslaget til § 254, stk. 1, svarer til den gældende bestemmelse i aktieselskabslovens § 136, stk. 1, og der er ikke tilsigtet materielle ændringer.

Efter den gældende bestemmelse i § 136, stk. 2, hæfter de modtagende selskaber og det eventuelt fortsat bestående indskydende selskab solidarisk og subsidiært for de forpligtelser, der i forbindelse med spaltningen enten er forblevet i det indskydende selskab eller er overført til de modtagende selskaber. Det enkelte selskab hæfter dog højst med et beløb svarende til nettoværdien af det modtagne eller resterende efter spaltningen. Bestemmelsen i stk. 2 skyldes et fællesskabsretligt krav fastsat i spaltningsdirektivets artikel 12, stk. 3.

Det foreslås, at aktieselskabslovens § 136, stk. 2, foreslås opretholdt uændret som *stk. 2*.

Indtil 2005 var det Erhvervs- og Selskabsstyrelsens administrative praksis, at en spaltning alene kunne ske til bestående selskaber eller til nye modtagende selskaber, som opstod som led i den konkrete spaltning. Dette betød blandt andet, at Erhvervs- og Selskabsstyrelsen nægtede at offentliggøre modtagelsen af en spaltningsplan, hvis de modtagende selskaber i spaltningen var nye selskaber, der opstod som led i en anden endnu ikke gennemført spaltning.

I 2005 ændrede Erhvervs- og Selskabsstyrelsen administrativ praksis som følge af en kendelse fra Erhvervsankenævnet, jf. nævnets afgørelse af 30. juni 2005.

Med henblik på at opnå klarhed omkring retstilstanden blev Erhvervs- og Selskabsstyrelsens ændrede administrative praksis kodificeret i aktieselskabslovens § 136, stk. 3, ved lov nr. 246 af 27. marts 2006

Af hensyn til blandt andet kreditorerne blev der ved denne lovændring samtidigt foreslået en række ændringer i forhold til den gældende retstilstand. Ved spaltninger er der således et særligt hensyn at tage til kreditorerne, idet der er universalsuccession. Dette er blandt andet baggrunden for, at der i spaltningsreglerne er krav om udarbejdelse og offentliggørelse af en spaltningsplan og en særlig vurderingsmands erklæring om kreditorernes retsstilling, ligesom kreditorerne i visse tilfælde tillægges en række særlige rettigheder.

Det vurderedes som følge af hensynet til blandt andet kreditorerne, at det var væsentligt, at kreditorerne